

POT TEMENICA

Prispeval Administrator
 Ažuriranje, 22. januar 2009

Začetek naše poti je pri trebanjskem gradu. Tu je izhodišče obstoječih poti, gozdne učne poti, planinske poti in Baragove poti. Grad leži dve minuti stran od avtobusne postaje in dobrih pet minut od železniške postaje. V neposredni bližini je izvoz s ceste Ivančna Gorica - Novo mesto in parkirišče ob bencinskem servisu Petrol. Na spremeljevalka na poti, Temenica s ponori in kraškimi izviri, pa je od gradu oddaljena le nekaj deset metrov.

Od gradu se spustimo dobrih 100 m skozi gozd do ceste na Odrgo, jo prečkamo in nadaljujemo mimo Kukenberka po kolovozni poti, vzporedno s tokom Temenice in nekdanje magistralne ceste do Dolenjega Podborca pri Trebnjem, grudastega naselja na terasi nad dolino reke Temenice. Po lokalni cesti se iz vasi spustimo po nadvozu ceste Trebnje - Novo mesto do križišča s cesto Trebnje - Mirna Peča v Dolenji Nemški vasi.

Regionalna cesta nas vodi do železniške postaje Ponikve, mi pa se nekaj deset metrov pred njo pri Zakrajškovem mlinu (Gorenje Ponikve 2) spustimo levo po kamnitih stopnicah na pot po bregu Temenice do Rup ali pa ob kapelici po lokalni cesti proti Grmu do podružnične cerkve sv. Marjete.

Nadaljujemo do vasi Grm, kjer nas na levi pozdravi kapelica. Pri prvi naslednji hišici zavijemo desno na kolovoz in se podamo proti kozolcu. Od tu pa ni več daleč do ponorov. Po približno 200 metrih zavijemo s kolovoza desno proti poravnani Rupa I. in Rupa II. Po 100 metrih pot zavije v gozd. Proti Sv. Ani sledimo glavnemu kolovozu. Iz gozda pridemo na travnik in nato na makadamsko cesto, imenovano »meška« pot, ki pelje iz vasi Jezero na Gradišče. Sledimo makadamski poti vse do vrha. Najprej v gozdu na levi strani naletimo na nekdanje divje odlagališče. Domačini temu kraju rečejo Kozja jama in je pravzaprav predzadnji poravnani Temenice. Voda do tu ne priteče nad zemljo, vendar pa se vije stalni podzemni vodotok meter ali dva pod jamo. Malo pred Kozjo jamo se s kolovozne poti odcepimo na levo. Po nekaj metrih pridemo do ograjene jase, kjer so imeli spravljeni razstrelivo, potrebno za delo v kamnolomu. Sedaj je bunker prazen, jasa pa je vedno ograjena in zaraščena s praprotnjo. Levo od jase leži brezno Risanica (Risnica, Risavnica, Risnca). Voda poplavi dno ob večjem deževju in naredi vrtinec. Na dnu brezna pa je stalen podzemni vodotok. Okoli jame je obilo kamenja, poraslega z mahom. Tudi rastline se razlikujejo od ostalega rastišča v okolici. Obilo je vlage in zrak je svež. Gozd okoli jame je pretežno mešan z manjšimi zaplatami iglastega gozda.

Mi pa nadaljujemo pot in nezavarovano prečkamo železniško progo Ljubljana - Novo mesto, na mestu, kjer tudi preglednost ni najboljša. Takoj pod progo na desni strani je kamnolom. S kolovoza pridemo na glavno cesto Trebnje - Mirna Peča. Nadaljujemo levo po bankini regionalne ceste. Pozdravijo nas prvi vinogradi in zidanice na poti. Podrožje Sv. Ane in hišice, ki so raztresene tudi onkraj hriba in glavne ceste, predstavljajo razločeno naselje Vrhe, naselje pod Sv. Ano pa domačini imenujejo tudi Gradišče. Ob glavni cesti stoji hiša z gankom. Kmalu se od glavne ceste odcepi makadamska cesta levo navzgor, ki pelje vse do vrha Sv. Ane in do istoimenske cerkvice. Vrh sv. Ane je primeren za počitek po vzponu. Od tu nam seže pogled na celotno Mirnoško dolino z Gorjanci in Kočevskim rogom v ozadju in Temniško dolino, nad katero se daleč naprej dvigajo Kamniško-Savinjske Alpe.

Z Vrha sv. Ane se spustimo po 2 km dolgi pešpoti od Zijala do Sv. Ane do glavne ceste Trebnje - Novo mesto, jo prečkamo in pri domačiji čebelarja Kastelica nadaljujemo ob robu gozda proti Zijalu. Pohodnik najde tu neokrnjeno naravo s številnimi izviri, v času velikih padavin pa lahko občuduje bruhanje najvišjega izvira pod skalno pečino. Dolina je posebno lepa zgodaj spomladi, pa tudi poleti, ko s svojim hladom preganja poletno vročino.

Pot lahko nadaljujemo ob Temenici proti Mirni Peči, kjer je tudi železniška postaja, ali naprej do Prečne

in Novega mesta. Lahko pa se po isti poti vrnemo v Trebnje.